

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

สถานการณ์ภัยคุกคามด้านความมั่นคงของประเทศในปัจจุบัน เป็นลักษณะผสมผสานระหว่างภัยความมั่นคงทางการทหาร และภัยความมั่นคงรูปแบบใหม่ที่มีความซับซ้อน และมีความหลากหลายเพิ่มขึ้น รวมทั้งมีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง ภัยความมั่นคงในรูปแบบใหม่ได้ถูกให้คำจำกัดความในมุมมองที่เป็นเรื่องของความสงบสุขภายในประเทศ มีความแน่นอนในชีวิตและเศรษฐกิจของพลเมือง คาดหมายรายได้ของรัฐได้ถูกต้องใกล้เคียงกับความเป็นจริง ประชาชนพลเมืองรู้สึกมีความปลอดภัย มีความหวังและความไว้วางใจในอนาคต และยังไว้วางใจต่อไปอีกว่า ถึงแม้ความผันผวนหรือเหตุร้ายอันใดจะเกิดขึ้นมา รัฐสามารถจะต่อสู้หรือป้องกันได้ โดยได้จำแนกความมั่นคงแห่งชาติออกเป็น 4 ด้าน คือ (วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร.2552-2553 : 3-4)

ความมั่นคงด้านการเมือง หมายถึง ความมั่นคงในการดำเนินการปกครองของรัฐหรือของบ้านเมืองโดยตรง และยังรวมตลอดถึงงานฝ่ายบริหารที่ต้องใช้วิเทโศบายกับต่างประเทศ ได้แก่ การเมืองภายในประเทศและการเมืองระหว่างประเทศ เพื่อประโยชน์สุขแก่ประชาชนในชาติ

ความมั่นคงด้านเศรษฐกิจ หมายถึง ความมั่นคงในการดำเนินการของรัฐที่เกี่ยวกับด้านเศรษฐกิจที่มีผลกระทบต่อความสำคัญเกี่ยวกับการเงินของรัฐ ทรัพยากร การเพิ่มผลผลิตทางเกษตรและอุตสาหกรรม การพาณิชย์ และรวมทั้งรายได้ของประชากร และรายได้ของประชาชาติซึ่งรัฐจะนำมาใช้ในการทำนุบำรุงบ้านเมืองให้เจริญรุ่งเรือง และให้ประชากรของชาติมีฐานะอันสมบูรณ์พูนสุขด้วย

ความมั่นคงด้านสังคมจิตวิทยา หมายถึง ความมั่นคงในการดำเนินงานของรัฐที่มุ่งตรงต่อสถานะความสงบสุขในสังคมและในชีวิตจิตใจของประชากร เพื่อเสริมสร้างให้ประชากรในชาติมีความรู้ความสามารถ มีศาสนา มีศีลธรรม และวัฒนธรรมอันดีงาม เพื่อให้สังคมดำรงอยู่ร่วมกันอย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย ร่มเย็นเป็นสุขโดยทั่วกัน และให้ได้รับความยุติธรรมเสมอภาคเท่าเทียมกันให้มากที่สุด

ความมั่นคงด้านการทหาร หมายถึง ความมั่นคงในการดำเนินการของรัฐที่เกี่ยวกับการทหารของชาติ ได้แก่ การปรับปรุงการเสริมสร้างกิจการด้านการทหารให้เป็นกำลังเข้มแข็งของชาติ และเป็นกำลังที่สามารถในการรบ การสงคราม และการปราบปรามจลาจล ทั้งนี้เพื่อรักษาผลประโยชน์ของชาติ รักษาเอกราช และรักษาความมั่นคงของชาติไว้ให้ยั่งยืนถาวรต่อไป

จากคำนิยามดังกล่าวจะเห็นได้ว่ามิติปัญหาความมั่นคงไม่ได้เป็นเพียงปัญหาทางการทหารหรือการสงครามอีกต่อไป ปัญหาความมั่นคงได้กลายเป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับประชาชนทุกคน หรืออาจกล่าวได้ว่าความมั่นคงของประชาชนก็คือความมั่นคงของประเทศชาตินั่นเอง

สำหรับประเทศไทยปัญหาความมั่นคงที่เกิดขึ้นอาจแบ่งตามระดับพื้นที่ที่มีแนวโน้มต่อการเกิดขึ้นของปัญหา โดยเฉพาะพื้นที่ที่มีพรมแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านซึ่งถือว่าเป็นพื้นที่ที่สุ่ม

เสี่ยงจะเกิดปัญหาเนื่องจากสภาพพื้นที่ดังกล่าวมีปัจจัยที่หลากหลาย สามารถส่งผลกระทบต่อความมั่นคงมากกว่าพื้นที่อื่นๆ แต่อย่างไรก็ดีหากการบริหารจัดการปัญหาพื้นที่ชายแดนไม่มีประสิทธิภาพ ปัญหาที่เกิดขึ้นอาจขยายวงกว้างสู่พื้นที่ใจกลางของประเทศได้ โดยเฉพาะกระแสการเกิดภูมิภาควิวัฒน์ หรืออาเซียนที่มีแนวโน้มการก่อเกิดของปัญหาตามมาในอนาคต การบริหารจัดการพื้นที่ชายแดนจึงมีความสำคัญในการคัดกรองสิ่งที่เป็นคุณและเป็นโทษที่จะเข้ามากระทบต่อความมั่นคงของรัฐและประชาชนเพื่อรักษาความมั่นคงของประเทศ

เมื่อยุคสงครามเย็นสิ้นสุดลงพื้นที่ชายแดนไทยจะมีลักษณะเป็น “พื้นที่เปิด” มากขึ้น และพื้นที่ชายแดนบางจุดยังมีการพัฒนาจนมีความสำคัญทางการค้ากับประเทศเพื่อนบ้าน ดังเช่นในกรณีการค้าเมืองชายแดนด้านตะวันออกระหว่างประเทศไทยและกัมพูชา ที่ส่งผลให้มีการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ชายแดนอย่างกว้างขวาง อย่างไรก็ตามปัญหาความมั่นคงในพื้นที่ชายแดนก็ยังคงดำรงอยู่ไม่เปลี่ยนแปลง นั่นคือพื้นที่ชายแดนนั้นมักเป็นพื้นที่ที่เข้าถึงได้ยาก สภาพภูมิประเทศส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นป่าเขา ความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคมอยู่ในระดับต่ำ ดังนั้นผลที่เกิดขึ้นในฐานะของความเป็นรัฐก็คือ พื้นที่ชายแดนเป็นพื้นที่ที่อำนาจรัฐอ่อนแอ หรือในบางพื้นที่อาจจะอยู่ในสภาพที่เป็นเขตปลอดอำนาจรัฐก็ได้ อีกทั้งชายแดนยังเป็นแหล่งรวมของปัญหาภัยคุกคาม ไม่ว่าจะเป็น ปัญหาผู้หลบหนีเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย ปัญหาแรงงานต่างชาติ การค้าสินค้าผิดกฎหมายหรือแม้กระทั่งเป็นแหล่งหลบซ่อนของอาชญากร ฯลฯ อย่างไรก็ตามความจำเป็นในการพัฒนาพื้นที่ชายแดนให้มีความเจริญทัดเทียมกับพื้นที่อื่นๆ ก็เป็นสิ่งสำคัญ ทั้งการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมจำเป็นต้องดำเนินการควบคู่ไปกับความมั่นคงของชาติ เพื่อใช้เครื่องมือทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีอยู่ให้อำนวยประโยชน์ต่อการรักษาความมั่นคงของชาติได้มากที่สุด

ท่ามกลางปัญหาตามแนวพื้นที่ชายแดน ประเทศต่างๆ ยังมุ่งหวังที่จะสร้างความร่วมมือกันในการพัฒนาประเทศของตนและประเทศเพื่อนบ้านไปพร้อมๆ กัน ดังเช่น ในกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่ได้มีการรวมตัวกันในรูปแบบประชาคมอาเซียนเพื่อให้สามารถแข่งขันและพัฒนาอย่างยั่งยืนได้ในระยะยาว ดังนั้นสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations: ASEAN) หรือ “อาเซียน” ทั้ง 10 ประเทศ จึงได้ร่วมมือกันวาง “กฎบัตรอาเซียน” เมื่อเดือนธันวาคม พ.ศ. 2551 ซึ่งทำให้อาเซียนมีสถานการณ์ต่อรองในเวทีโลกคล้ายกับสหภาพยุโรปมากยิ่งขึ้น เขตการค้าเสรีอาเซียนได้เริ่มประกาศเมื่อต้นปี พ.ศ. 2553 และกำลังก้าวสู่ความเป็นประชาคมอาเซียน ในปี พ.ศ. 2558 ประกอบด้วยวิสัยทัศน์อาเซียน 2020 ที่ประเทศสมาชิกได้กำหนดเป้าหมายร่วมกันว่าภายในปี พ.ศ.2563 อาเซียนจะต้องบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ คือ การเป็นวงสมานฉันท์แห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (A Concert of Southeast Asian Nations) สมาชิกอาเซียนมีฐานะเป็นหุ้นส่วนเพื่อการพัฒนาอย่างมีพลวัต (A Partnership in Dynamic Development) มีกิจกรรมที่มุ่งปฏิสัมพันธ์กับประเทศภายนอก (An Outward-Looking ASEAN) และเป็นชุมชนแห่งสังคมที่เอื้ออาทร (A Community of Caring Societies) ระหว่างประเทศสมาชิก ต่อมาผู้นำอาเซียนได้เห็นชอบให้เร่งรัดการเป็นประชาคมอาเซียนให้เร็วขึ้นกว่าเดิมอีก 5 ปี เป็น 2558 (หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต และหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี. 2555)

การประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 14 ที่ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพเมื่อปี 2552 ผู้นำอาเซียน ได้ร่วมลงนามในปฏิญญาชะอำหัวหิน ว่าด้วยแผนงานสำหรับประชาคมอาเซียนปี 2552-2558 กล่าวโดยภาพรวมแล้วการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในอนาคตประกอบด้วย 3 เสาหลัก (Pillars) ที่สำคัญ

1) ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political-Security Community: APSC) มีวัตถุประสงค์ที่จะทำให้ประเทศในภูมิภาคอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข แก้ไขปัญหาภายในภูมิภาคโดยสันติวิธี และยึดมั่นในหลักความมั่นคงรอบ

2) ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน(ASEAN Economic Community: AEC)เป็นเป้าหมายด้านเศรษฐกิจหลักที่สำคัญในการขับเคลื่อนความร่วมมือระหว่างอาเซียน ภายหลังการลงนามจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียนประชาคมเศรษฐกิจมีองค์ประกอบสำคัญคือการเป็นตลาดและเป็นฐานการผลิตร่วมกัน โดยมีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน แรงงานฝีมืออย่างเสรี และเงินลงทุนที่เสรีมากขึ้น มีความสามารถในการแข่งขันสูง มุ่งสร้างความเท่าเทียมในการพัฒนาเศรษฐกิจระหว่างประเทศอาเซียน และการส่งเสริมการรวมกลุ่มอาเซียนเข้ากับประชาคมโลก ขนาดของตลาดอาเซียนที่ใหญ่ขึ้น มีอำนาจซื้อสูงขึ้น ความสามารถในการแข่งขันกับภูมิภาคอื่นที่เพิ่มขึ้น ซึ่งช่วยให้ชาติสมาชิกสามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคโลกาภิวัตน์

3) ประชาคมสังคม-วัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community: ASCC) มีจุดมุ่งหมายที่จะทำให้ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ อยู่ร่วมกันในสังคมที่เอื้ออาทร ประชากรมีสภาพความเป็นอยู่ที่ดี ได้รับการพัฒนาในทุกด้าน และมีความมั่นคงทางสังคม (Social security)

การก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนนั้นประเทศไทยในฐานะสมาชิกคนหนึ่งของประเทศอาเซียน ย่อมต้องยอมรับกติกาที่มวลสมาชิกของกลุ่มประเทศอาเซียนได้ตกลงกันไว้ กติกาดังกล่าวย่อมส่งผลกระทบต่อทั้งในเชิงบวกและเชิงลบต่อคน กลุ่มคน และชนชั้นต่างๆในสังคมไทย

การเปิดประชาคมอาเซียนในครั้งนี้จะส่งผลโดยตรงต่อประเทศไทยในเชิงบวกและเชิงลบ ทั้งทางการเมือง ความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะในพื้นที่ชายแดนที่ติดกับประเทศเพื่อนบ้าน เนื่องจากประเทศไทยต้องเปิดเสรีในหลายๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นการค้าสินค้า การค้าบริการ การลงทุน การเคลื่อนย้ายเงินทุน การเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือ และการดำเนินงานตามความร่วมมือรายสาขาอื่นๆ เช่น ความร่วมมือด้านเกษตรอาหารและป่าไม้ ความร่วมมือด้านทรัพย์สินทางปัญญา เป็นต้น ดังนั้นการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนจึงเป็นสิ่งที่ควรเร่งดำเนินการอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ โดยเฉพาะการสร้างความรู้ ความเข้าใจ และสร้างกลไกในการรับมือ หรือมาตรการสนับสนุนต่างๆ เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันให้กับภาคส่วนต่างๆ ให้มีความพร้อมรับมือกับกระแสการเปลี่ยนแปลงและผลกระทบที่จะเกิดขึ้นตามมา

จากที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของไทยที่เอื้ออำนวยให้ไทยเป็นศูนย์กลางของกลุ่มประเทศในอาเซียน โดยเฉพาะการที่ประเทศไทยมีแนวพรมแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านถึง 4 ประเทศ ประกอบด้วย พม่า ลาว กัมพูชา และมาเลเซีย ทำให้ประเทศไทยต้องเผชิญกับปัญหาความมั่นคงตามบริเวณแนวพื้นที่ชายแดน โดยเฉพาะปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่ๆ อาทิ ปัญหาการเรียกร้องสิทธิเสรีภาพของกลุ่มคน ปัญหาการเคลื่อนย้ายทุน แรงงานทางเศรษฐกิจ ปัญหาความขัดแย้งทางวัฒนธรรมเชื้อชาติ และกลุ่มชาติพันธุ์ ปัญหาการลักลอบค้ายาเสพติด ปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติและการก่อการร้าย

ปัญหาบ่อนพ่น ฯลฯ เป็นต้น (ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงของชาติ.2545.บทนำ) กอปรกับอนาคตการเปิดประชาคมอาเซียน อาจนำมาซึ่งปัญหาอื่นๆ โดยเฉพาะปัญหาความมั่นคงที่เพิ่มขึ้นในพื้นที่ตามแนวชายแดน เนื่องจากการเคลื่อนย้ายแรงงาน ทุนได้อย่างเสรี การผ่านเข้าออกของคนในพื้นที่ทำให้พื้นที่ชายแดนเป็นจุดต่อแหลมที่ต้องเฝ้าระมัดระวังเป็นพิเศษ

ยุทธศาสตร์ความมั่นคงชายแดนที่กำหนดขึ้นโดยสำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ เป็นแนวนโยบายระดับชาติ ในการวางกรอบการแก้ไขปัญหาและการพัฒนาพื้นที่ชายแดนที่พยายามมุ่งเน้นการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการปัญหาด้วยตนเองมากขึ้น เนื่องจากกลไกรัฐที่มีอยู่ไม่สามารถตอบสนองต่อปัญหา ด้วยสาเหตุต่างๆ เช่น การขาดแคลนกำลังเจ้าหน้าที่ การขาดแคลนงบประมาณ การมี พลวัตรของปัญหา ซึ่งในระยะยาวจำเป็นต้องพึ่งพาและเพิ่มบทบาทของประชาชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในทุกกระดับ (สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ .2549 : 1) และจากสภาพปัญหา แนวทางการพัฒนาและการแก้ปัญหาของชาติ รวมถึงแนวโน้มของการเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะการเปิดประชาคมอาเซียน ทำให้ชุมชนท้องถิ่นที่เป็นทางการ เช่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือชุมชนท้องถิ่นแบบไม่เป็นทางการที่มีอยู่ในชุมชนระดับตำบล หมู่บ้าน ต้องมีการเตรียมความพร้อมรับมือกับสิ่งที่จะเกิดเนื่องจากมีผลกระทบต่อการดำรงชีวิตของชุมชนโดยตรง และจะเป็นการเอื้อให้ประเทศไทยมีศักยภาพในการแข่งขันกับประเทศต่างๆ

การเตรียมความพร้อมให้กับชุมชนท้องถิ่น และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อปรับตัวรองรับกับประชาคมอาเซียนที่อาจนำมาซึ่งปัญหาด้านความมั่นคงและปัญหาอื่นๆ จึงเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าสิ่งใด เนื่องจากชุมชนท้องถิ่นโดยเฉพาะในพื้นที่ชายแดนจะเป็นกลุ่มแรกที่ต้องเผชิญกับปัญหาต่างๆ หากพิจารณาในแง่ของภูมิประเทศ จังหวัดจันทบุรีนับเป็นจังหวัดชายแดนจังหวัดหนึ่งของประเทศไทย ที่มีพื้นที่ทางบกติดต่อกับประเทศกัมพูชา บริเวณอำเภอโป่งน้ำร้อน และอำเภอสอยดาวของประเทศไทย กับจังหวัดพระตะบองและจังหวัดโพลินของประเทศกัมพูชา ซึ่งต้องเผชิญกับปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นดังกล่าวข้างต้นเป็นเบื้องต้น การเตรียมความพร้อมรับมือกับปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตทั้งจากสภาพบริบทของพื้นที่ชายแดนเอง และอาจเกิดจากผลกระทบของการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2558 จึงเป็นมูลเหตุจำเป็นที่ชุมชนท้องถิ่น โดยเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนในพื้นที่ชายแดนจังหวัดจันทบุรีต้องหันมาให้ความสำคัญ

ดังนั้นผู้ศึกษาจึงมีแนวคิดในการที่จะศึกษาเชิงสำรวจ สภาพปัญหาที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน โดยเฉพาะปัญหาความมั่นคงในความหมายกว้างที่ประกอบไปด้วยความมั่นคงในมิติต่างๆ ได้แก่ ความมั่นคงทางทหาร ความมั่นคงทางการเมือง ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ความมั่นคงทางสังคมและวัฒนธรรม ที่เกิดขึ้นในพื้นที่ชายแดน เพื่อรองรับการขยายตัวของประชาคมอาเซียน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจสภาพปัญหาความมั่นคงในพื้นที่ชายแดน รวมทั้งสภาพการบริหารจัดการปัญหาด้านความมั่นคงในพื้นที่ชายแดน และสุดท้ายจะเป็นการเสนอยุทธศาสตร์การบริหารจัดการปัญหาความมั่นคงในพื้นที่ชายแดน ใช้พื้นที่ชายแดนจังหวัดจันทบุรีเป็นพื้นที่ในการศึกษา ผลการศึกษาในครั้งนี้จะนำมาใช้สำหรับการวางแผนการบริหารจัดการปัญหาความมั่นคงชายแดนให้ดำเนินการเป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล หรือหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) โดยคำนึงถึงหลักการต่างๆ ได้แก่ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความคุ้มค่า หลักความโปร่งใส หลักความรับผิดชอบ และหลักความมีส่วนร่วม เพื่อให้การบริหารกิจการบ้านเมืองเป็นไปอย่างถูกต้องเหมาะสม

อีกทั้งผลการศึกษาก็จะสามารถนำมาเป็นข้อมูลสำหรับการให้บริการวิชาการแก่สังคม รวมทั้งเพื่อเป็นฐานในการบูรณาการการเรียนการสอนในรายวิชาของหลักสูตรรัฐศาสตร์ และรายวิชาของหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในการเตรียมความพร้อมก้าวสู่ประชาคมอาเซียนต่อไป

วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาความมั่นคงในพื้นที่ชายแดนจังหวัดจันทบุรี
2. เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารจัดการปัญหาความมั่นคงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ชายแดนจังหวัดจันทบุรีตามหลักธรรมาภิบาล

ขอบเขตของการวิจัย

7.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยจะมุ่งเน้นศึกษาสภาพปัญหาความมั่นคงในพื้นที่ชายแดนจังหวัดจันทบุรีในปัจจุบัน โดยเน้นปัญหาความมั่นคงในความหมายกว้าง ที่ประกอบไปด้วย ความมั่นคงทางการทหาร ความมั่นคงทางการเมือง ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ และความมั่นคงทางสังคมวัฒนธรรม รวมถึงการศึกษาแนวทางการบริหารจัดการงานด้านความมั่นคงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ชายแดนจังหวัดจันทบุรีในเชิงยุทธศาสตร์ตามหลักธรรมาภิบาล

7.2 ขอบเขตด้านพื้นที่

ผู้วิจัยจะทำการศึกษาในพื้นที่ชายแดนไทย บริเวณจังหวัดจันทบุรี ซึ่งประกอบด้วย 2 อำเภอ คือ อำเภอโป่งน้ำร้อน และอำเภอสอยดาว โดยมีพื้นที่ติดต่อกับประเทศกัมพูชา บริเวณจังหวัดพระตะบอง และจังหวัดไพลิน

7.3 ขอบเขตด้านเวลา

ผู้วิจัยกำหนดระยะเวลาในการดำเนินงานตลอดโครงการวิจัยจำนวน 8 เดือน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1) ทราบสถานการณ์ของปัญหาความมั่นคงในพื้นที่ชายแดนจังหวัดจันทบุรีปัจจุบัน เพื่อที่จะนำไปเป็นฐานข้อมูลสำหรับการพัฒนาพื้นที่ชายแดนจังหวัดจันทบุรี ในด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม
- 2) นำผลการศึกษาไปเป็นต้นแบบ Model สำหรับการบริหารจัดการปัญหาความมั่นคงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ชายแดนอื่นๆ
- 3) นำผลการศึกษาที่ได้กำหนดเป็นยุทธศาสตร์ หรือแนวนโยบายด้านความมั่นคงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาพื้นที่ชายแดนภาคตะวันออก